

1927-04-27

AFSENDER

Johanne Larsen

MODTAGER

Astrid Warberg-Goldschmidt

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Sprog:

Da

Dateringsbegrundelse:

Datoen optræder på brevet

Generel kommentar:

Johanne Larsen og hendes søskende voksede op på gården Erikshaab.

Elevprøve: Johanne Larsen var klaverlærer.

Afsendersted:

Kerteminde

Afsenderinfo (lakstempel, adresse m.m.):

Skrevet på kuvertens bagside

Modtagersted:

Howitzvej 29 4. København

Modtagerinfo (udskrift, tilskrift m.m.):

Skrevet på kuvertens forside

Omtalte personer:

Ina Goldschmidt

Adolph Larsen

Janna Schou

Albrecht Warberg

Laura Warberg

Erik Warberg Larsen

Martin Warberg Larsen

Laura Warberg Petersen

Arkivplacering:

Warberg Kerteminde egns- og

Byhistoriske Arkiv BB0801

Trykt udgave:

Nej

Proveniens:

Testamentarisk gave fra Laura

Warberg Petersen til Østfyns Museer

DOKUMENTINDHOLD

Johanne Larsen mindes sin barndom og ungdom på Erikshaab med stor glæde.

Hun håber for Astrid, at det vil gå godt i fremtiden - især med datteren Ina.

Adolph Larsen var syg i påsken, og familien har derved mistet indtjening. Johanne skal have elevprøve og frygter den, da eleverne ikke har lært ret meget.

TRANSSKRIFTION

[På kuvertens forside:]

Fru Astrid Warberg

Howitzvej 29 4 t.v.

Kjøbenhavn

[Med andre skriveredskaber og anden skrift:]

26 april 1927

22-2-03.

11-4-2000

(Bibbe)

[På kuvertens bagside:]

Warberg Larsen

Kjerteminde

[I brevet:]

25 April 27.

Kæreste lille gode Dis!

Jeg husker et af de sidste Aar jeg var paa Erikshaab var det fuldstændig Sommer da jeg laa ude i Odensebakkerne og skrev til din Fødselsdag – det var den sidste Bakke inden Ore Bankerne du ved hvor Husfolkene havde deres lille Kartoffelstykke – hvor var det egentlig langt borte at dyrke sine Kartoffler! Men det var den Dag, Bøgene var begyndt at springe ud og det [var] varmt saa man kunde ligge ned og der var Fuglesang og Bisummen og Duft af Anemoner og anden Skovbundsmuld! Ved du noget saa lifligt som Duft af Muld? Naar jeg mærker det synes jeg altid jeg føler mig som Stenalderfolk!! Dette blev nok en hel lille Hymne i Prosa, som skulde føre dig tilbage til vores elskede Erikshaab! Har du nogen Sinde tænkt paa, hvor stor en Skat vi ejer derved at vi føler saa stærkt og lykkeligt, naar vi tænker paa Erikshaab med Far og Mor og hele vores bedaaerende Ungdomsliv. Saa mange stakkels fattigere, der har ført en sur og glædesløs Barndom og Ungdom! Jeg tror ikke at ret mange har deres

Ungdom rigere og smukkere end vi – men tænk ogsaa saadan et "Sceneri" som Erikshaab var! Hvor meget anderledes mon det hele ikke havde formet sig, hvis vores Hjem havde ligget i en barsk ensformig Egn. Tror du ikke?

Til Lykke, søde Dis! Gid dog at alt maa forme sig bedre og mere harmonisk for jer ["jer" indsat over linjen] i de Tider, vi gaa i Møde – først og sidst: gid det med lille Sjums maa blive godt, om jeg saa maa sige: baade hvad angaar det aandelige og det legemlige! Og lad mig saa da ogsaa ønske et godt Aar for dit lille kære Nus – hun er dig dog til megen Glæde lille Dis, det kære gode lille Nus med hele sin lille blide Facon at være paa.

Desværre bliver det ikke til det lange fede Brev, som jeg havde besluttet. Jeg havde forbeholdt Søndag Eftermiddag med – ak – saa havde jeg ikke at rense og presse Tinges Tøj, hans Aften-Tøj og saa maatte jeg til det og det tager det meste af en Eftermiddag - - et og andet er der jo altid til at sinke en midt i saadan et Foretagende.

For Resten er her ikke meget at fortælle om – Paasken gik saa sært trekantet synes jeg, Agraren blev for Resten syg af en Brystforkølelse med Feber som har varet til i Dag – el. rettere først i Dag er han igen kommen i Arbejde saa der gik den Uge's Løn!

Jeg skal have Elevprøve paa Lørdag, tænk paa mig og nedkald Himmels Velsignelse over mig, denne Gang synes jeg slet ikke jeg har kunnet lære dem hvad de skal spille, der er nu ogsaa saa mange Begyndere imellem og de voksne skal slet ikke spille. –

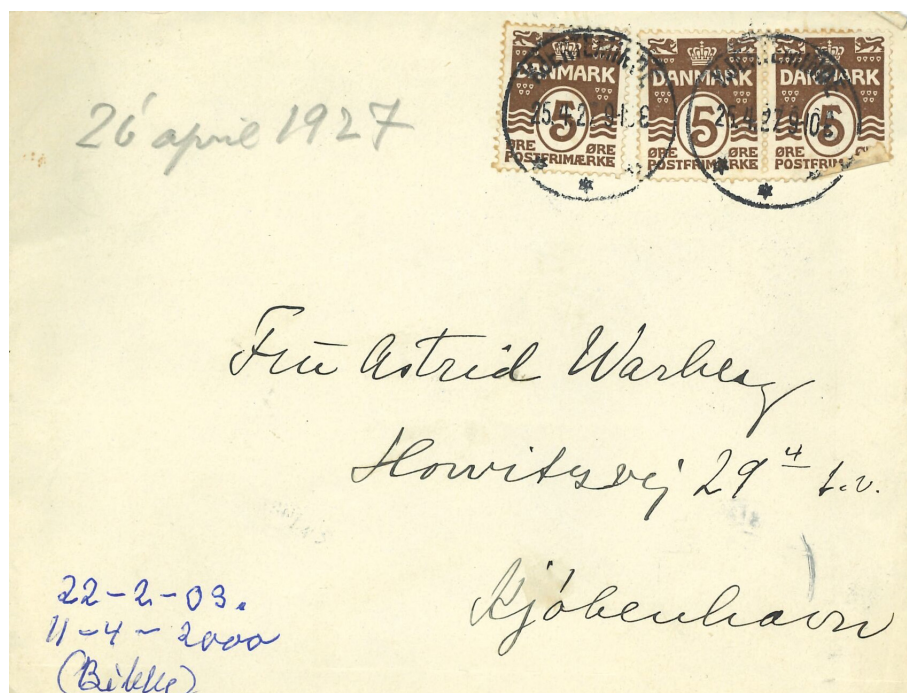
Aa søde Dis! Der er slet ingen Rolighed i mine Tanker Bibbe sidder og synger og vi staar paa Spring til at gaa ned til Sang – jeg er igen begyndt at synge med i Koret dernede.

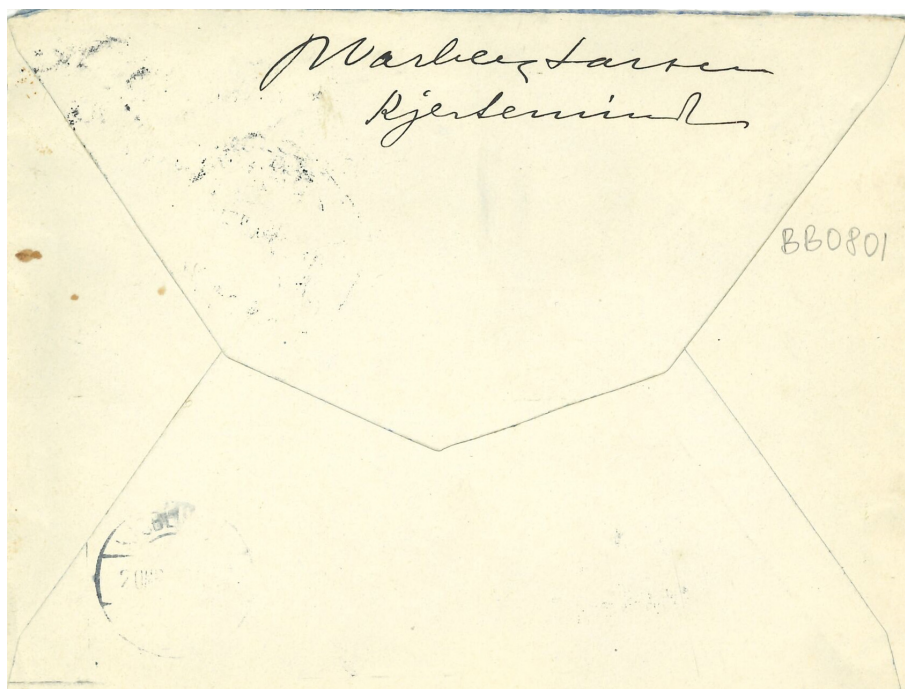
Og saa har jeg saadan aset i Dag – vi skal have Stovvask i Morgen, der er saa meget altid at ordne til pumpe og slæbe –

Endnu en Gang en varm Lykønskning og kærlige Hilsner til hvem der er og dig selv fra din Junge

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

25 April 27.

Kæreste lille gode Dio!

Jeg tænker et af de sidste Aar
jg var paa Erikslaab va det
puddstaendij Sommer da jg laa
ude i Odeusbakkerne o skrev
til din Fødselsdag - det var den
sidste Babbe inden Ore Bankerne
du var hvor Husfolkene havde
dees lille Kartoffelstykke -
hvor va det egentlig lang^{Fort.}
at dyrke sine Kartoffler! Men
det va den Dag, Bøgene var
begyndt at Springe ud o
det varnt saa man kunde
ligge ned o der va Fuglesang
o Bisummen o Duft af
Anemoner o anden Skovblom
- Mæld! had du noget saa
kiftigt som Duft af Mæld?
Naar jg tænker det synes jg
allid jg føler mig som Ilen o
alderfolk!! Dette blev nok en
hel lille Hymne i Prosa, som
skuede føre dig tilbage til vore

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

elskede Erikshaal! Kan
du nogen Lunde tænke paa,
hvortil du en Stund vil
deevet at vi føler saa
lyskeligt, naar vi tænke paa
Erikshaal med Far og Mor og hele
vores bedaaende Myndighed,
saa mange Hæder, Gælder, der
har ført en Stund glædelig
Barndom og Ungdom! Du tror ikke
at det mange har den Ulykke
ripen og smilke og vi - men
Lad os paa saadan et "Sceneri"
som Erikshaal var! Hvor meget
andelede man det hele ikke
haver formet sig, hvis vordende
haver ligge i en barsk endform;
Egn. For du ikke?
Til dykke, det du! Gid du
at det saa forme sig bedre
og alle harmoniske for de
Tider, vi gaa i Mistr - først og
sidst: gid det med lille Sines
maa blive godt, og paa saa
maa sig: baad hvad angaa
det aandelige og det legemlige!
Gid det mig, saa da ogsaa
fiske et godt Aar for dit
lille Bred Hus - men end
da til mig. Glæde lide du, du
Bred god lide. Hvis med alle
sin lille blide Faem at vore paa.
Desvære blive, det
ikke til det lange fere Bred, men
i Bredt be, lide, paa for
Richardt Linder og Linder
men ak - saa Bredt, paa ikke
at reise og presse Sines
Tøj, haves Liden - Tøj og saa
maatte til det og det tage
det meste af en Øfverlid-
de - et og andet en der jo
aldrig vil at vinke en smilt
i saadan et Fordrag.
For Resten er her ikke noget
at fortælle om - Paaske gik.
Saa saad trekantet Sines, paa
Agraven liden for Resten sig,
af en Bryllupsforhølelse med
teker saa har været til i
Dag - et redde først i da er
liden igen kommen i Bredt
saa der gik den Uge Liden.
Du skal have Bredt
paa Liden, Bredt paa mig
og ved det Himmelens

BB0801

Velsignelse over mig,
denne Gang synes j' det
ikke j' tra' kommet lade
dem hvat de skal spille,
der er nu ogsaa saa
mange Begyndere imid-
lem og de voksne skal
det ikke spille.

Da sid' du! Der er det
ingen Religt i min gamle
Bibbe sidde og syng og
vi staa paa Springet til
at gaa ned til Sang -
er igen begyndt at syng
ned i Koral dem.

Og saa tra' j' saadan
aset i dag - vi skal have
Stornark i Morgen, der er
saa meget alt at arbejde
til pumper og sloke -

Er det en Gang en
varm Lykønsning
og kælige Hilsen til hvem
der er og dig selv fra din fjer